

umaadelig dygtig, faar han sin Løn og ikke mere end sin Løn. Hvis i det private Liv en Mand er dygtig, virksom, fuld af Energi, arbejdsom, saa faar han sin Løn forøget gennem sin Dygtighed. Det er Manglen ved Embedsvirksomhed i det hele taget, men denne Mangel bliver overvældende, hvis man ganske eller i det væsentlige holder sig til Anciennitet.

Det, der nu ligger til Grund for Avancement, og det ved det ærede Medlem ogsaa — det ærede Medlem faar tilgive, at jeg henvender mig til ham, der er Anledningen; jeg bilder mig ikke ind, at jeg kan fortælle det ærede Medlem noget nyt paa dette Omraade — det, som ligger til Grund for Avancement, er Forfremmelseslisterne. De udfærdiges jo som Regel ikke i een Instans, men i flere Instanser, gennem Bataillon, Regiment, Brigade, Generalkommando og Generalinspektør, naar man tænker paa Fodfolket, hvor jo de fleste Tilfælde ere. Alle Bedømmelser foreligge for Ministeren foran enhver Udnævnelse, og de blive gennemgaaede omhyggeligt. Ved enhver Udnævnelse bliver der taget Hensyn til, at de, som have de bedste Bedømmelser, blive tagne frem først og faa særlig Lejlighed til at avancere. Det er et System, mener jeg, som er til Hærens Tarv. Ansvarer hviler paa mig baade juridisk og moralsk, og jeg er ikke til Sinds at lade det System falde, fordi det møder Modstand her og der. Det maatte da først godtgøres, at det ikke er til Hærens Tarv, og det har ingen af de Herrer, hverken i eller udenfor denne Sal, kunnet godtgøre det mindste om.

Udenrigsministeren (*Raben-Lewetzau*):

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) omtalte forleden Dag Voldgiftstraktaterne. Voldgiftstraktater ere en Sag, som altid i høj Grad har ligget mig paa Sinde, og som jeg, saa længe jeg har haft den Ære at være Minister, altid i høj Grad har beskæftiget mig med. Det høje Ting vil erindre, at i Fjor blev der forelagt en større Række af Voldgiftstraktater her i Tinget, men siden den Tid er der ingen bleven afsluttet. Det kommer ikke af, at Interessens derfor er svækket, og at man ikke ønsker stadig at gaa frem ad den samme Vej, men det ligger i flere forskellige andre Forhold. Dels have vi, som det ærede Medlem nævnte, faaet den gode Traktat med Italien, som har gjort, at Danmark efter den Tid er bleven mere kræsen, mere

tilbageholdende, dels ligger det ogsaa i, at de Voldgiftstraktater, man i Fjor afsluttede, og som vare af en ringere Værdi, bleve afsluttede med Magter, om hvem man i Forvejen vidste, at man ikke kunde opnaa noget bedre hos dem, hvorfor man ansaa det for rigtigt at tage, hvad man kunde faa. Forholdene have nu forandret sig, og derfor have vi endnu i Aar ikke været i Stand til at afslutte nogen Voldgiftstraktat.

Jeg tror ikke, man kan sige, at Danmark efter den gode Traktat med Italien maa holde paa: Vi ville ikke afslutte nogen Traktat, der har ringere Værdi end den. Det er vanskeligt for en lille Stat som Danmark at sætte en saadan Grænse og sige: Vi kunne ikke gaa videre end just til det. Men naturligvis vil Udenrigsministeriets Bestræbelser gaa ud paa saa vidt muligt at faa Traktater, som ere lige saa gode som den, vi have afsluttet med Italien. Herfra maa jeg dog gøre en Undtagelse, idet der var en Traktat, der saa at sige var færdig, længe før den italienske blev afsluttet. Den er endnu ikke bleven afsluttet paa Grund af særlige Forhold i det Land, med hvilket man underhandlede. Jeg vil ikke antage, at man kan faa den nær saa god som den italienske, men paa Grund af de Arbejder, der ere gaaede i Forvejen, vil man alligevel rimeligvis modtage den.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) omtalte Repræsentationen i Østasien og rettede en Forespørgsel til mig, om jeg havde rørt videre ved den Sag. Den er bleven undersøgt, og man har indhentet Oplysninger fra alle de i Sagen interesserede, saavel de store Selskaber her i Landet som de i Østasien bosatte. Resultatet af disse Undersøgelser vil fremkomme, naar den Kommission, der er nedsat til at ordne Udenrigsministeriets Forhold, er færdig med sine Arbejder. Jeg haaber, det skal lykkes mig at bringe disse Arbejder til Ende allerede i denne Samling.

Dernæst omtalte det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) vor Repræsentation i Konstantinopel og Muligheden af Oprettelsen af et Konsulat i Lille-Asien. Hvad Oprettelsen af et Konsulat i Konstantinopel angaar, kan dette ikke ske paa Grund af de i Tyrkiet gældende Regler, da man nemlig dér aldrig har Konsulat for et Land uden samtidig at have en Legation, idet Konsulerne altid dér udgøre en Del af Legationen. Jeg vil med det samme bemærke, at vi for Resten ikke